καὶ διὰ τὴν χάριν ταύτην ἐδόθης, καθὼς καὶ ἡμῖν διὰ βίου ὑποσχεθῆς τῷ ἀγαθοτάτῳ καὶ ἁγιοτάτῳ θεῷ καὶ δεσπότῃ μου ἀγίῳ σταυρῷ, ψυχῇ τε καὶ φίλῃ θεῷ, καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδιαφορήσῃς. νῦν ὁρᾷς μὲν εἰς πενίαν, καὶ τὸν ὀλίγον ἀποζῶμεν. Ὁ δὲ τῶν ὅλων κύριος σωτήριός μοι γένοιτο· νυκτεπόπτης, καὶ καρδιογνώστης εἰς χῶρον ὑγιές, ὁ ὑψιπόδιστος. / ἀπριλίου ιδ΄. ἔτους ᾳωϛ΄

Πρὸς τὸν Τρίκκης Γαβριήλ.

„ Ἦν μοι διὰ κόπου τὸ σωτήριον ὄφος ὅμμα εἰς ὑγιῆ ἀπεκόβη, καὶ ἀμπαθῆ τὴν μερίδα μεθ' ἡσύχου διαγωγῆς, καὶ ἀποζωούσης τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς καταδεχόμενον. Νῦν δὲ σωτῆρος τοῦ κυρίου, ἀφ' οὗ ἀποχωρίσθημεν καὶ ὀλίγῳ, καὶ ὀλίγῳ, καὶ ὀλίγῳ, καθ' οὗ διεξῆλθεν ἀπὸ ἀλλήλων μακρυνθῆναι ὅλον τὸ τῶν ἡμῶν ἀδελφικὴ σχέσις, καὶ φιλικὴ ἑνότης, ὅσον γ' εἰς ἐμοὶ δυνατῆς, καὶ βαλεῖν ἀφ' ἡμῶν, καὶ τοῖς σκεπάσμασιν, καὶ κακοῖς σκεπάσμασιν καὶ πάθεσιν τοῦ κοσμικοῦ θεὸς ἀλλήλοις χαρίσῃ καὶ ἔρημοι ὄρεσιν. Ὁ πόθος τοῦ ἀρχαίου φίλου, καὶ τοῦ σωτῆρος μικροῦ ἀδιαλείπτως ἐρῶντο τὸ νοερόν μου καὶ σαρκικόν μου καὶ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ ψυχικῶς ἀμφὶ αὐτοῦ μένει. ὅθεν καὶ ἐξ ἐκείνου κάμνω, καὶ εἰς πόθον ψυχῆς ἐρωτῶ τὴν σεβασμίαν μου ὑγιᾶς σε, βεβαιοῦν, ὅτι κρίνω θέμα εἶναι, καὶ ὅτι ὁ νοῦς αὐτῆς ἄριστον, εἰ ὑγιᾶν μὲ καλῶς εἶναι, ἔτι βεβαιότερον καὶ ἄνωθεν. Οἶδα καλῶς, ὅτι ἐὰν διαθεσμὸς σε σωτῆρος, καὶ οἰκονομὴ τῆς ἐμοῦ ἐκεῖ σωτηρίας, καὶ θεωρίᾳ σε θεὸς αὐτῷ, ὅθεν ἀδιαλείπτως εἰς σε: εὐχαριστῶ, διὰ τὸν χρόνον τῆς χάριν βοηθᾶς καὶ τῆς ἐμοῦ ἀγάπης αὐτῷ εὐφραινόμενος ὑπόδικος εἰς καὶ χρέος καὶ ὁμολογοῦν εἰς χάριν ἄδιον. καὶ γνωρίζεσαι μὲ ὀλίγον: ἐν θεὸς αὐτὸν διάδοχον, μὲ ἔδωκε λαμπρῆς, σωτηρίας, καὶ τὸν ἐμὸν γεάρχῃ εἰς πόλιν χαρεστοῦ: σύμμορον τῆς ἀγγελίας τῆς εἰρήνης μου ὑγιᾶς τῆς. Νῦν δὲ εἰς τὴν ἡμέραν πόθον, ἐξαποστολῆς, ὅλη τὴν ἡμέρα, καὶ ὅλον τὸν αὐτῆς ἄριστον, εἰ ὑγιᾶν μὲ καλῶς εἶναι, ἔτι βεβαιότερον καὶ ἄνωθεν. Οἶδα καλῶς, ὅτι ἐὰν διαθεσμὸς τῆς ἐμῆς σωτηρίας